

Fältregementsnummer

Kungl. Dalregementets
Kamratförenings

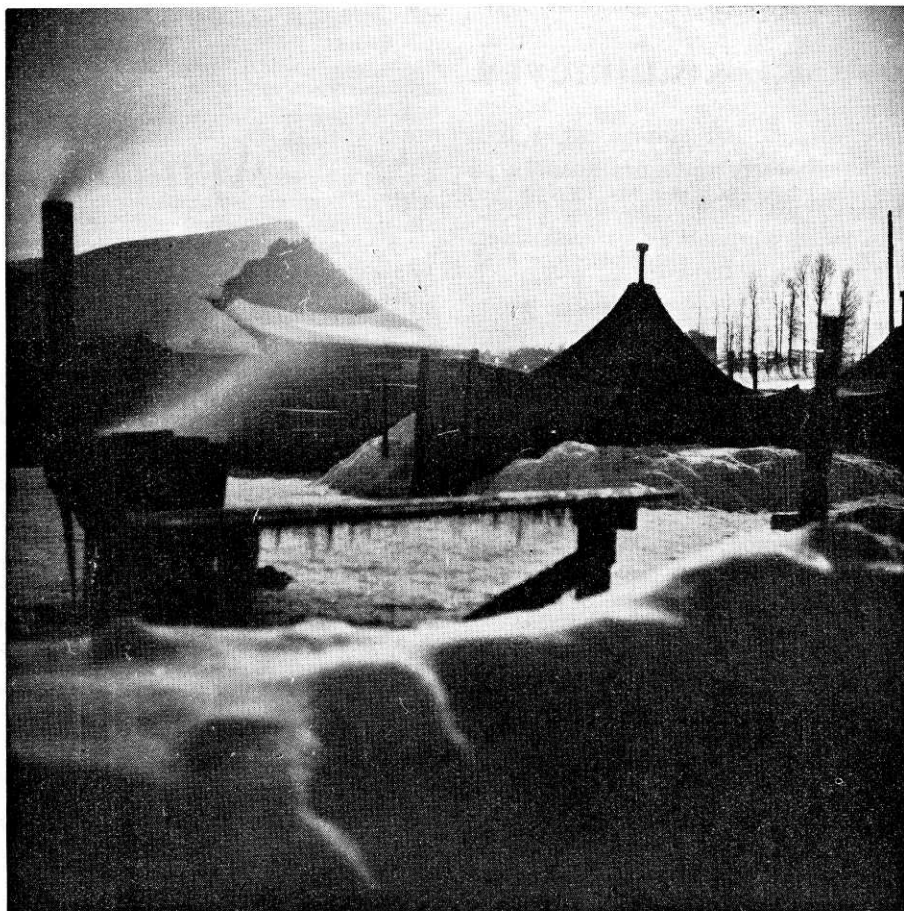

Medlemsblad

Juli 1940

Utgivare: Kapten J. A. FRIEBERG
Redaktör: Kapten C. LAURIN

N:o 14

Nära polcirkeln.

Överste A. R. Krautmeyer.

Vår föreningsordförande har lämnat oss. Vilken av oss alla kunde med större rätt göra anspråk på ställningen som den främste kamraten i den alltmer vidgade krets som hålles samman av kamratskapets idé i de krönte dalapilarnas tecken.

Adolf Krautmeyer förkroppsligade för de flesta av oss denna idé. Son till en överste och chef för Kungl. Dalregementet, själv framgångsrik officer och slutligen ordförande i vår kamratförening, har han hela sitt liv verkat inom och för detta regemente. Utan överdrift kan sägas att i naturlig befälsförmåga har ingen inom regementet i hans tid varit honom överlägsen. Jämnmod, välvilja och fasthet säger en uråldrig svensk reglementsbestämmelse vara befälsföringens hörnstenar.

Lugn och värdighet präglade alltid hans uppträdande inför truppen, välvilja och personligt intresse för varje underlydande skapade en varm tillgivenhet och en fasthet som var oföränderlig mot hög som låg vilket ingav ett orubbligt förtroende till honom. Den som icke kände honom närmare förvånade sig över och kanske tadlade den för våra nordliga breddgrader ovanliga extravagans med vilken han i hela sitt liv uppträdde. Men detta hängde samman med det konsekventa och oböjliga i hans livsinställning. Ingen tidsströmning och ingen olycka förmådde vare sig bryta hans fasta vilja eller rubba på de ideal han en gång uppställt för sig.

Hans ställning som vår föreningsordförande uppfattade han ingalunda som en arbetsfri hederspost.

Ofta lät han samla verkställande utskottet, där väckande olika förslag, utan att sky någon möda, och hans vitalitet verkade livande och eggande på övriga medarbetande.

Att hans minne lever i dalabygderna erfor nyligen truppen vid ett av regementets fältkompanier, då vid en lägereldsafton den 80-årige indelte korpralen Stolpe med stolhet skildrade att han på 80-talet varit vår föreningsordförandes förman och med beundran tillade: »Men de va' en riktig karl de', ska ja' säga». Och däri instämma säkert de mängder soldater som sedan den tiden stått under hans befäl.

Så står vid hans bortgång icke blott det aktiva regementet utan även generationer av äldre årsklasser i Dalarna i djupaste tacksamhetsskuld till vår främste kamrat för att han givit oss alla en hög förebild i militär uthållighet och manligt äkta kamratskap.

Casimir Laurin.

Aumarsch.

*Nu marscherar den gråa, tunga pluton
med hästar och kärror små
för lastning vid södra järnvägsstation
i tid före klockan två.*

*Promenadens björkar stå strama giv akt
när kolonnen stolt drar förbi.
En man stegar fram i sin egen takt
och gnolar en marschmelodi.*

*Det var förra gången. En dag i maj,
som han följde på samma stråt
en pluton med vita mössor på svaj
när den jublande drog framåt.*

*I de vita björkarnas pelargång
gav ett skallande eko svar
på de ungas brusande segersång
om studentens lyckliga dar.*

*Det är som marscherade samma tåg
vid sidan av tunga pluton
och gav den sitt ljus och sin hoppfulla håg
på vägen till södra station.*

SVANTE SVÄRDSTRÖM.
(Ur »Tunga pluton».)

Ur fältdagboken.

Lördag 11/5. Pingstafton.

Det blev fortsatt grävning och arbete på kulsprutevärnen. Det meddelades att Pingstdagen skulle vara vilodag — den första sedan uttryckningen — och att Annandagen endast skulle omfatta fyra timmars grävning. Solen sken, och det var en lust att leva.

Då. Vid 9-tiden på kvällen ändrade tavlan plötsligt färg. Från kårchefen ingick order om omedelbar eldberedskap och forcering av befästningsarbetet. Samtliga kortfristiga permissioner indrogos, och varje man skulle vara beredd att på jägarhornsignal rusa till förläggningen. Ingen fick avlägsna sig längre, än att han kunde uppfatta signalen. Det blev en ganska hastig scenförändring men på flera timmar visste vi inte, vad som egentligen stod på, och det var oro och bestörtning bland pojkarna. Men det gällde visst starka truppsammandragningar utmed hela gränsen, menade de.

Söndag 12/5. Pingstdagen.

Hela dagen gick en jämn ström av folk per lastbil upp mot gränsen. Handgranater delades ut åt gevärsinfanteristerna, allt arbete forcerades. Dagen var också i och för sig hotande och temperamentsfull. Än sken solen, än kommo snöfyllda ovädersmoln svepande över trakten och hagelskurar föll vid flera tillfällen. Radion var påfallande tystlåten. Vi hade full fart på kulsprutevärnen hela dagen. Inte blev det mycket sova den natten. Vi lågo fullt klädda med marschskorna på och eldhandvapnen inom räckhåll, och vi hade intrycket av, att vi när som helst kunde få rusa upp till strid. Alla värn voro besatta och avlösningar ordnade. Ammunitionen framme, kulsprutorna inriktade mot anbefallda linjer för fast eld, och allt klart för eldgivning.

Måndag 13/5. Annandag Pingst.

Forcerat arbete på värnen. Hela förmiddagen var egendomligt ryckig, atmosfären liksom laddad med sprängstoff. På bat-staben var det täta sammanträden, vilka snabbt registrerades på komp.-expeditionen. Motorcykelordonnanser dök upp med korta mellanrum. Nya avdelningar anlände, bland andra en nerdammad py-grupp om två pjäser, som hade varit i gång på landsvägarna hela natten och nu omedelbart började gå i ställning. Artilleristerna voro i full fart med att köra fram ammunition till sina ställningar uppe i skogen. Det multrade av deras tunga åk, och då och då ljud ett sprängskott från vägen norröver. På middagen meddelades truppen vad ordern »giv akt» i sitt nya sammanhang innebure. Det skulle inte behöva manka.

Jag gick ronden till kulsprutegrupperna kl. 1/223, och såg då att det rädde liv och rörelse på komp.-expeditionen. Vid fotogénlampans matta ljus satt kaptenen, utan livrock, lugn och behärskad med plutoncheferna samlade kring sig. — Läget är allvarligt, förklarade han, och gav order om larmkvarter. Vissa enheter avdelades för transport och stridsberedskap längre upp mot gränsen. Beträffande tunga pluton, skulle granatkastarna jämte 1:sta grupp ksp stanna kvar och försvara förläggningen från våra värn; sergeanten jämte 2:dra ksp-gruppen skulle hålla sig beredd att äntra transportbilen, som skulle utgå på särskild signal. Man kunde vänta signal och handling vid 1/23-tiden på natten, i gryningen.

Det är en tröst att veta, att sinnet blir kavlugnt, när man ställs inför någonting sådant. Det vet jag nu. Jag sökte mig i mörkret upp till förläggningen, väckte några av pojkarna och lät dem i sin tur väcka sina sidokamrater i halmen. Så redogjorde jag för läget, kom överens om en lugn och sansad, men snabb uttryckning och nämnde tiden då signal förmodligen kunde väntas. Det

Fältregementet

undergår ju oavbrutna förändringar i vad beträffar förbandens placering — och icke minst deras sammansättning. Vare sig vi tjänstgöra i fält, vid depån, eller i de bakre linjer, där hemvärnet nu övas, ha vi behov av att stå i kontakt med varandra, speciellt i tider som dessa.

Kamratföreningen ger oss denna oavbrutna kontakt, samverkande till fortsatt gott kamratskap och samhörighet med regementet.

Avgiften är 5 kr. Därmed prenumererar Du också en gång för alla på dess medlemsblad, som tillställs Dig minst två gånger per år. Föreningens strävan är, att — i likhet med som skett i år — ytterligare öka detta antal.

Varhelst Du än är bosatt, när medlemsbladet Dig, meddelande vad som händer och sker inom Ditt regemente. Där hittar Du även tillkännagivanden om kamratdagarna, vid vilka Du i god och glad samvaro med kamrater kan erinra Dig framfarna dagar.

var alldeles tyst i församlingen. Ingen visade någon som helst yttre reaktion. Alla satte genast i gång att rulla stridspackning och stuva sina pinaler. Efter en kort stund kom en av pojkarna åter från sitt uppdrag till koktrossen och delade ut reservprovianten — konserverburk och kexpaket — som genast stoppades ner i reservproviantpåsen. Klockan var då ungefär vid midnatt. Jag såg en av kamraterna göra mantelrörelse med pistolen och hörde honom utan rörelse i stämman säga till sin granne — »en kula behåller jag för mej själv, sir du, för jag vill inte bli fånge».

Fotogénlampan skruvades ner av någon osynlig hand, och vi slängde oss på halmen. Det prasslade litet runt omkring, innan sömnen kom, tung och hård.

»Giv akt» ryckte upp oss i gryningen. En av signalisterna skrek ut orden i mörkret. I det mjölkaktiga morgonljuset syntes hans ansikte spökblikt. Han upprepade orden än en gång, och man hörde på andhämtningen hur hastigt han sprungit över från komp.-expeditionen.

Påklädseln av grejorna tycktes mig taga en evig tid. Jag fick i väg budet, som skulle kalla kaptenens rapportkarl. Sömnen måtte ha varit sällsynt hård, ty det var svårt att hastigt få balansen i kroppen. Men i medvetandet molade det i en enda ton, någonting, som kanske skulle kunna översättas med »nu gäller det». Efteråt måste jag skamset erkänna för mig själv, att det inte fanns plats i hjärnan för den minsta sublima tanke vare sig gällande hustru, barn, åldrig moder, släkt, vänner eller någonting annat. Jag var bara arg över att kroken på gasmaskens omslagsrem i det längsta vägrade att intaga sin plats i söljan under vänstra armen. Vännen S. hjälpte mig att göra fast, och så tumlade vi allesammans ut på planen framför förläggningen, sömniga och ändå på något sätt klarvakna. En daggfrisk morgonvind sköljde över oss. Därefter följde väntans oändliga tid på nästa order — den om förflyttningen. Men det lät vänta på sig, och spänningen suddades småningom bort, bit för bit, liksom det skedde förr framme vid svarta tavlan, när räkneexemplet var slutfört av ens eget ängsliga och på samma gång triumferande skolpojksjag.

258 58/26.

F Ä L T R E G E M E N T E T.

När den tillfälliga redaktionen av detta medlemsblad beslutar sig för att utge ett speciellt fältregementesnummer sker detta i djupt medvetande om att den grundliga förbindelse och goda insikt som i militärt avseende påstås prägla fältregementets upp-

Julotta i höga Nord.

»Snöspöken»

Överste Andén.

trädande i detta nu föreliggande fall icke i allt håller måttet. Vi fältsoldater ha under vintermånaderna vid olika tillfällen tillställts specialnummer av medlemsbladet — kära hälsningar från hemorten — för vilket vi framföra vårt varma tack. När vi nu söka kvittera detta med en hälsning från fältregementet till alla Ni hemmavarande — i eller utan uniform — göra vi detta i en känsla av att även vi ha något att berätta er.

När Du, veteran av glansfulla indelta, minner om »tiomilamarschen år 98» kunna vi kanske berätta en sannsaga för Dig om hur vi kände det när vi efter flera dagars resa i regementets salongsgodsfinckor tumlade ut vid en liten norrländsk station och hade att starta på en oändlig skidmarsch mot ett okänt och avlägset mål, dubbelt avlägset för den otränade. Det var den första konfrontationen med norrländsnatten med dess kyla och fladdrande norrsken, det var även för många av de, som inkallats i början på december, den första vintermarschen över huvud taget, eftersom de voro sommarutbildade. Marschtakten var trots detta den vältränade igelkottens, trots att utrustningens tusen och en detaljer närmast förde tanken på snigeln med dess väldiga hus. Fram kommo vi på morgonsidan efter många timmar av möda och jätteslit, och därmed inleddes fältregementets månader i gränsvärnstjänsten i norr.

Hur de olika förbanden placerades är en hemlighet, väl närmast känd endast av Gud Fader och de högre staberna — ibland hade väl en och annan framskjuten postering — särskilt då snöstormarna ruskade om i trädförbindelserna — en känsla av att endast den förre hade full klarhet i mysteriet.

Svensk stridsvagn i aktion.

Därför kunna vi ej närmare berätta om den långa och mycket betydelsefulla bevaknings- och försvarslinje, fältregementet fått sig anförtrödd, vi minna istället om dagar av idog möda, där vintertjänsten, med de speciella krav förhållandena betingade alltmör fullkomnades. Utrustningen i Falun hade ju gått i mobiliseringsbrådsdskans tecken och det tog någon tid, innan allt fungerade till överstens belåtenhet. De dagliga övningarna och fältarbetena av olika slag genomfördes med särskilt hänsynstagande till de erfarenheter, som vunnos i striderna på andra sidan gränsen, vi lärde känna nya stridsmetoder och nya medel att övervinna en motståndare, brännflaskor i olika utföranden för att ta ett exempel.

Många av fältregementets medlemmar drogo över gränsen, enrollerade som frivilliga i broderlandets kämpande armé, och ännu fler hade för avsikt att följa efter, sedan de hinder av skilda slag, som mötte en mobiliserad frivilligintresserad avlägsnats.

Freden kom dock som vi veta efter nätter av spänd väntan vid högtalarna i förläggningarna, som vid denna tidpunkt blivit allt komfortablare — till skillnad från de första decemberdagarnas »draghål».

Tågen, som hela vintern dragit tunga laster av folk och materiel upp mot norr — och även vidare österut — rullade nu söderut, också för oss blev det evakuering.

Vi tacka för dagarna i Falun, alltför få blevo de förstås, men händelserna i väst och i vårt södra grannland gjorde ju att vår närvaro krävdes i andra gränstrakter.

Vår nitiske »överinspektör» från dagarna i norr, överste Andén lämnade oss för att tillträda en annan tjänst i neutralitetsvakten, och det bar av mot nya okända mål, denna gång med vår nye överste som färdledare.

Värmen gjorde »kronlaggarna» — dessa utskällda men pålitliga, oömma kamrater — överflödiga för en tid framåt, och vi fingo ägna oss ännu flitigare än förut åt befästningsarbeten, vid vilket vi vid det här laget bör besitta en viss vana.

Kriget — — —

eller Freden.

Rysk tank. Gåva från Finlands tappra armé.

Åkerbruk och boskapsskötsel.

GULD - SILVER NYSILVER - SPORT- PRISER

FÖRLOVNINGSRINGAR

alltid fördelaktigast hos

J. E. SKREIJ

HOVJUVELERARE

Holmgatan

FALUN

Till landsorten sända vi gärna
till påseende.

Prima

KONSUMTIONS-

M J Ö L K

GRÄDDE och

M E J E R I-

PRODUKTER

DALARNAS

MEJERIFÖRENING

Volontäranställning

vid Kungl. Dalregementet

kan erhållas av välfrejdade ynglingar mellan 17—20 år. Ansökan ställd till Regementschefen insändes under juni—september. Anställning sker den 1. november för en tid av i allmänhet tre år.

Begynnelselön 50: — kr., efter tre år i allmänhet 90:— kr., sex år 120: — kr., allt pr månad. Dessutom fri mat, inkvartering och fria kläder.

Prospekt och upplysningar sändas på begäran av rekryteringskommissionen, I 13, FALUN.

Depårapporten lyder:

Regementets nye chef, Överste Ivar Backlund.

Förbandens uppehållsorter var väl i sköna maj ännu mera skiftande än förut, samtidigt en dubbel-post satt och småfrös på en snötäckt fjälltopp kunde en lyckligare lottad kamrat ta en värmande kopp kaffe i självaste »Stormamsellas» kök, denna mamsell, som Selma Lagerlöf odödliggjort som »majorskan på Ekeby».

Humöret har trots alla påfrestningar hela tiden varit det bästa, det har stigit ytterligare när »det börjat ordna sig hemma», när familjeunderstöden blivit allt snabbare expedierade, och skogs- och jordbrukshemförlovningar gjort det möjligt för många av oss att hjälpligt sköta det privata. En del av oss ha också kunnat glädja sig åt besök av fruarna, som trotsat avstånden, efter att på okänt sätt övervunnit hemligheterna kring förbandets placering. Varpå befälet lett i skägget och beviljat permission åt maken ifråga.

Det är ju för oss, som nu tillhöra fältregementet, inte fråga om så och så många dagar till »muck», som förra gången år tillbaka då vi gjorde rekryt eller möte, utan vi göra vår tjänst i djupt medvetande om vad det gäller. Vi ha dessa månader svetsats samman till en enhet, unga och yngre om varandra — en dalasoldat blir väl aldrig gammal — och vi hoppas själva, om det skulle bli riktigt allvar, att vi skola göra bra ifrån oss för landets säkerhet. Vi ha sett varandra i arbetsfyllda övningar på skidor eller till fots, vi ha ätit samma kokvagnsmat, sett

Forts. å sid. 10.

När regementet avreste från Falun uppstod frågan om idrottsföreningens verksamhet skulle avstanna eller icke. Hela styrelsen följde nämligen reg. och föreningen stod fördenskull utan ledning. Emellertid tillsattes en ny s. k. tillfällig styrelse och den har verkat för idrotten på ett synnerligen tillfredsställande sätt. Till ordf. valdes löjtn. I. Elg, och det visade sig snart att han var rätta mannen på rätt plats.

Arbetet började omedelbart och här nedan följer några axplock från den livliga verksamheten från vinterns och vårens tävlingar såväl utom som inom reg. Varje söndag voro prov för skidloparmärket anordnade varvid drygt 200 stora märken erövrades av den skidande ungdomen och även åldringar.

Vid Vasaloppet representerades föreningen av hela 10 man, vilka skilde sig från uppgiften på ett synnerligen hedrande sätt genom att alla man gick i mål. Som bästa man kom korp. Backman som nr 70 tätt följd av furir H. Moberg som 74.

Våra mannar voro i övrigt: Vpl 563 Persson, 81 Israels-son, 575 Berglund, 347 Meyner, 173 Spathon, 633 Waern, 362 Göst och 174 Nilsson.

Som enda dalalag deltog föreningen i Svenska Mästerskapet i budkavle på skidor i trakten av Smedjebacken genom vpl F. Lindgren, furir Murén, serg. H. Jansson, serg. C. Jansson, vpl Hugo Wikzell och korp. Backman. Resultatet blev en 10. placering av 23 deltagande lag, 42 min. efter segrande Uppsala I. F. som hade tiden 16,45,00.

Vid Junior D. M., 15 km., i Mora placerade sig vpl Norberg och B. Andersson på prislistan.

På »hemmabanan» har även skidats, bl. a. blev furir H. Moberg dubbelmästare på såväl 15 km. svår terräng samt 30 km. I övrigt placerade sig bland de främsta på 15 km. som 2. man korp. 303 Andersson, 3. man den lovande volontärer 603 Andersson och 4. man furir 209 Andersson, alla dessa voro i hack och hål på varandra. På 30 km. märkas bl. a. vol. 603 Andersson, 2. man, korp. 207 Gudmundsson, 3. man, samt vol. 602 Sköld som 4. man.

Vid »Holmenkollen» i Borlänge deltog några mannar men dock utan större framgångar.

Furir 124 L. Johansson deltog i Sleipners terräng i Stockholm och blev 6. man i militärklassen. I Krylbo gick Junior D. M. i terränglöpning varvid fem man deltago från föreningen. Furir 125 Johansson blev 15. och korp. 611 Larsson 16. man.

I Mellstaterrängen i Kvarnsveden hade de våra bättre lycka i det att vol. 603 Andersson blev 4. man och vol. 602 Sköld 9. man i ungdomsklassen och furir 124 L. Johansson 11. man i Juniorklassen.

Orienteringen har heller inte legat helt nere. Tage Eriksson har placerat sig som 15. man i I. K. Jarls orienteringslöpning i Rättvik. Till deltagande i Hofors AIF:s vårorientering voro 7 man anmälda med Tage Eriksson i spetsen, men på grund av då rådande oroligheter fingo de icke tillfälle att avresa.

Föreningens poängpris i terränglöpning uppsatt för två år sedan har nu erövrats för alltid av furir 124 L. Johansson. Från årets tävlingar nåddes följande bästa placeringar: 3,000 m.: 1) Fänrik Boman, 2) Furir 124 Johansson, 3) Vol. 603 Andersson; 5,000 m.: 1) Fänrik Boman, 2) Furir 124 Johansson, 3) Vl. 602 Sköld; 7,000 m.: 1) Fänrik Boman, 2) Furir 124 Johansson, 3) Vol. 602 Sköld. Furir Johansson nådde högsta poängtal genom att han fullföljt alla tävlingar under dessa tio år och får fördenskull en stilig bronstatyett.

Det kan slutligen nämnas att på Idrottens Dag uppnåddes sammanlagt 1,101 poäng, en kanske blygsam siffra, men resultatet måste ses ur den synvinkeln, att strax före hade mannarna tyfusvaccinerats. Men vi kommer igen — där som på andra platser!

H. J—n.

Försäkra i

Kopparbergs Läns Brandstodsbolag

Grundat 1846

Till försäkring antages fast och lös egendom av alla slag såväl på landsbygden som i länets städer och samhällen.

OBS! Från 1 jan. 1939 har grundpremien sänkts från 8 öre till 7 öre pr 100 kr. ansvarighetsbelopp. Ombud i alla kommuner i länet.

Lägsta premier.

Huvudkontor: Trotsg. 22-24, Falun
Rikstelefon 403

AKTIEBOLAGET

GUSTAF BLIDS BOKHANDEL

Tel. 50, 460, 1242 Falun Tel. 50, 460, 1242

BOKHANDEL:

Svensk och utländsk litteratur.
Alla tidskrifter.
Anskaffar all antikvarisk litteratur.

PAPPERSHANDEL:

Allt för skrivbordet och ritbordet.

SKRIV- OCH RÄKNEMASKINER.
KONTORSMÖBLER

Inreg. varumärke

Länets ledande specialaffär i **Jakt-, Sport- och Fiskeartiklar**

Egen modern verkstad för alla slag av vapenreparationer. Tillverkning av kolvar och övriga vapendelar. Gamla mauser- och remington-gevär omändras till lagliga jaktgevär.

Begär våra senaste kataloger.

HÄLLS - Åsgatan 12, Falun
Tel. 666

Auktoriserade försäljare för Archimedes båtmotorer, Crescent, Fram och Runn Lyx velocipeder och lättviktare.

KVALITETSFILTEN

moderna, konstnärliga
mönster, komponerade
av svenska konstnärer,
finnes till salu hos

YLLEFABRIKSODARNA
BORLÄNGE — FALUN — LEKSAND — SÅGMYRA

Gevärshantverkare
E. N. ERIKSSON

Fanjunkare
A. G. STADIG

Fanjunkare
K. ANDERSSON

Sergeant
HANS FÄLT

GEVÄRSHANTVERKARE E. N. ERIKSSON.

Den 11. sistlidne juni avled å Falu lasarett förre gevärshantverkaren vid regementet Erik Natanael Eriksson. E. var född 4/10 1871 och antogs 1890, efter genomgången gevärshantverkarkurs vid Karl Gustav Stads gevärsfaktori, till gevärshantverkare vid K. Dalregementet. Svärdsman 1917. Övergick till frivillig övergångsstat 1926 och erhöill fanj. tjänsteställning 1933.

Han var en synnerligen skicklig och driftig yrkesman i sitt fack. Glad och hurtig till sin läggning var han omtyckt av sina underlydande och kamrater. Frikostigt hjälpsam där så behövdes skall han med tacksamhet och saknad av mången minnas.

Frid över hans minne.

J. A. L.

FANJUNKARE A. G. STADIG.

Efter en tids sjukdom avled i sitt hem i Kniva, Vika socken, den 11. sistlidne februari Fanjunkaren Anders Gustaf Stadig. S. var född den 1/2 1862, antogs till volontär vid Dalregementet 1880, blev sergeant 1888 och fanjunkare 1905. År 1907 utnämndes han till svärdsman och avgick så med pension 1912.

Energisk, duglig och plikttrogen togs han i anspråk för kommenderingar såväl utom som inom regementet. Blev 1905 placerad som komp.-adjutant vid N. 8. Rättviks komp. å vilken post han kvarstod till sin avgång ur tjänst. Före regementets förläggning till Falun tjänstgjorde S. under vintrarna vid Korsnäs-Hofors Bolags Skogsförvaltning.

God, gladlynt och vänfast, var han avhållen av alla som kommo i beröring med honom. En god kamrat vars minne länge skall bevaras.

Vile han i frid.

J. A. L.

FURIREN ANDERS BONDE

avled den 17 februari i år. Han var under de sista åren av sin levnad bosatt i sin fädernebygd Leksand, efter nära 48 år i kronans tjänst. Född den 8/3 1871 kom han i tjänst 1890 och erhöill n:r 148 i femte kompaniet. År 1913 tilldelades han svärdsmedaljen. Vi minnas honom som en trygg och pålitlig kamrat, som med omsorg och nit gjorde sin tjänst. Må han vila i frid!

FANJUNKARE K. ANDERSSON.

Den 16 sistlidna maj avled å Rommehed efter en svår sjukdom Fanjunkare Karl Andersson i en ålder av 60 år. A. var född i Leksand och antogs 1897 till volontär vid Dalregementet, förordnad till sergeant 1913, till fanjunkare 1919. År 1925 utnämndes han till svärdsman.

Förutom kommenderingar vid skolor och tjänstgöringar utom regementet var A. under flera år kompaniadjutant vid 11. komp. samt därpå bataljonsadj. vid regementet m. m.

Obevekligt lugn och pålitlig lät han ej påverka sig av något. En rakryggad personlighet och kraftkarl var han, men en god, hjälpsam och pålitlig kamrat i vilken intet svek var.

Vid sin avgång ur aktiv tjänst 1930 förordnades han som tillsyningsman å Rommehed, å vilken plats han kvarstod till sin död.

En i alla avseenden god kamrat gick med honom ur tiden. Frid över hans minne.

J. A. L.

SERGEANTEN HANS FÄLT,

som avled den 15 april, föddes den 8 juni 1877 och tjänstgjorde från 1896 som n:r 126 på Orsa kompani. År 1914 erhöill han svärdsmedaljen. Under de senare åren av sin tjänst var han förrådsvaktmästare och tilldelades även sergeants tjänsteställning. Duglig och pålitlig i sin tjänst, vänsäll till sin karaktär, minnas vi honom. Frid över hans minne.

KORPRALEN ERIK UDD

avled den 28 februari. De flesta av föreningsmedlemmarna erinra sig helt säkert hedersmannen »Udden», som i sin tjänst även lät sitt av kärv humor kryddade dalakynne komma till synes. Han föddes 4/12 1868 och erhöill n:r 38 i Leksands kompani, när han antogs i tjänst 1889. Efter nära 43 tjänsteår erhöill han på årets sista dag 1931 avsked och flyttade då till Mjälgen i Leksand. Han hade dock alltiämt på olika sätt kvar kontakten med regementet — i likhet med alla andra som gjort sin manngärning inom våra leder — och såg ej heller med någon större bisterhet på den flora av goda Udd-historier, som så småningom uppstått. Vi hylla hans minne!

Under 6 månader ha dalpojkar levat sitt fältliv i mörker och kyla, i sol och värme. Kroppen har hårdats och viljan stärkts. Knapparna på mängen vapenrock har flyttats ut för vidgat bröst under det andra flyttats in, där magen en gång svällt. Bastusvett har frusit i kalla drivor, förstärkningsarbetariver svalkats i älv och sjö. Idrotten har grott i bördig mylla. Vårt regemente har stått i främsta ledet.

Vpl Karlsson, Sergeant Johansson och Fänrik Ström.

Vid fördelningsmästerskapen på skidor stod regementets 3-mannalag som överlägsen segrare med två individuella segrar dessutom. Fänrik Ström, 2 komp., sergeant Johansson, regstaben, och 313 59/37 Karlsson, 10 komp., förde färgerna. Karlsson kunde också glädja oss med att slå den allmänt tippade Holmenkollsegraren Westberg om det också hängde på en träff vid skjutningen. Tävlingen om Ebersteins pris, som genomfördes på gränsen till Finland, sågs samma lag belägga en andra plats, slaget av I. 19. Den slutliga triumfen kom då regementet erövrade det av general Ivar Holmquist uppsatta priset till det regemente, vilket kunde uppvisa största antalet erövrade skidlöparmärken inom II förd. Sammanlagt avlades 6,649 prov inom förd. varav I. 13 svarade ensamt för 2,675. Bakom denna victoria låg rader av kompanitävlingar, spännande och händelserika. Nämnas kunna även de många skolorgdomstävlingar, som anordnades av regementet.

I vårliga vindar gingo vi så mot nya trakter och nya idrotter. Den stora Riksmarschen stod för dörren. Som lemmeltåg ringlade sig gängarleden på värmäländska vägar. 2,160 prov blev frukten. Med regementschefen i täten »marschades» det så att »skinkan blev rena revbensspjället».

Så har Fria Idrottens Dag bjudit på nästa generalmönstring.

Att tävlingsbanorna utgjorts av landsväg och trädgårdsgångar, tävlingsdräkt av marschskor och uniformsbyxor har inte minskat deltagandet. Antalet starter ha hittills redovisats till 2,303 med sammanlagt 3,069 poäng, vilket säkert blir ett värdefullt tillskott för Dalarnas distrikt. Bästa kompani synes bli 11. komp. med 297 poäng närmast följt av 5. komp. med 254 poäng och 8. 242.

Fältregementsmästerskap har vidare hållits. Regementschefen har instiftat dessa mästerskap i avsikt att stimulera eliten och hos dem väcka intresset för att hjälpa sina kamrater. De första grenarna försiggingo i T. och omfattade handgranatkastning (längdkast) och kulstötning. Tävlingen var öppen för alla och I. 13 underställda förband. Resultaten blevo:

Om de rådande förhållandena försvårat eller närmast omöjliggjort den ordinarie verksamheten inom kamratföreningen, så ha vi alla skäl att hoppas på en stark framåtskridandets tid efter det hägrande europeiska fredsslutet. Särskilt har krigstjänstgöringen vid regementet denna gång genom sin längd varit ägnad att inom kompaniernas ram knyta all personal samman med fasta band av vapenbrödraskap. Som framgår av uppropet finnes ett livligt intresse bland fältregementets personal för kamratföreningens verksamhet.

Tanken är nu att skaffa exempelvis tre fältkompaniombud på varje kompanienhet för underlättande av kamratmöten vid den stora föreningens årsmöte och fester.

Årets ordinarie sammanträde torde nu ej kunna ordnas förrän till hösten och medlemmarna komma att genom annonser i ortspressen underrättas om tidpunkten.

Forts. å Idrott i fält.

Handgranatkastning: 1) 290 Söderholm, Divamtr, 60,10 m.; 2) 530 59/31 Nilsson, 2. komp., 56,90 m.; 3) 130 Svärdeström, 4. komp., 55,70.

Kulstötning: 1) 2422 Trosdahl, S. 1, 13,14 m.; 2) 2905 Mosesson, 2. tplt., 12,77 m.; 3) 290 Söderholm, Divamtr., 12,06 m.

Pristagarna fingo ur överstens hand mottaga vår idrottsförenings guld- resp. silver- och bronsmedaljer. »Dessa medaljer», sade översten, »har inte sitt värde i metallen utan i den sällsynthet, som de representera, ty aldrig tidigare har fältregementsmästerskap ingraverats på en sådan medalj.»

Forts. från sid. 7.

oss kämpa för gruppens ära i kniviga frågesportkvällar, glatt oss tillsammans i anspråkslösa aftonunderhållningar, hjälpt varandra i de med- och motgångar fältlivet varit fullt av, och allt detta har gjort att vi känna djupt och sant samhörigheten med regementet i kamratskapets tecken, i denna gemenskap som är oberoende av »stjärnor och stolpar».

Vi tro själva att denna kamratskap är bästa borgen för att vi skola — i likhet med Dalregementet i forna tider — väl fylla vår uppgift, vad framtiden än har i beredskap.

Vi bringa Er alla en varm hälsning!

Fältregementet.

Bliv medlem av Kamratföreningen!

*Du svensk i Kronans vapenrock
från Dalaälv och Kopparberg,
nog minns väl Du vår Kårebock,
som lärde oss att sätta färg
på våra stugor, fordom grå?
Köp FALUFÄRG och måla så
Din stuga röd och hon skall stå
mot vind och blåst och sol och regn
och för de Dina bli till hägn.*

**Herrar med
pretentioner bli
tillfredsställda, om
de köpa sina
kläder hos**

WESTLINGS

Stadens herrcentrum

Etabl. 1874

ÄT gott, bra och
billigt på

Centralhotellet
Falun

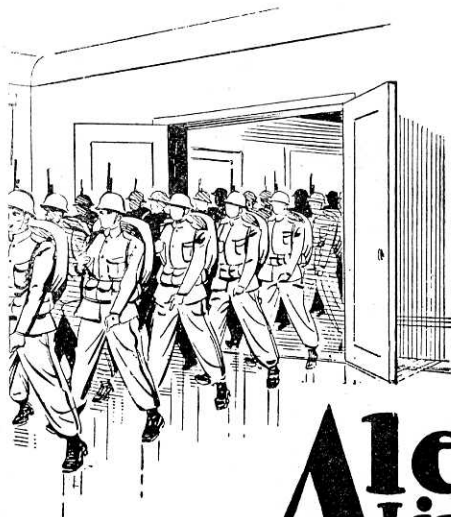

*Utsökt god, vällagad mat,
framställd av endast först-
klassiga råvaror.*

*Standardmåltid: smör,
bröd, varmrätt 1: — kr.*

Konditoriservering.

Om en hel armé gick genom Edra rum

skulle den knappt lämna några spår efter sig på golven, om de fernissas med ALECTO, linoleumfernissan, som torkar på 4 timmar. Alecto har också den fördelen att bibehålla golven ljusa o. vackra.

Alecto
Linoleum
Fernissa

Vårda Edra golv på
rätt sätt - fernissa med

Tillverkare: A.B. ARVID LINDGREN & Co - STOCKHOLM

Ensamförsäljare:

Lars Ericson Färghandel A.-B.

Falugatan 5

Falun.

Slaggatan 20

Tel.: 1984, 1763, 900

Tel. 155

Dalarnes Nya Brandstodsbolag

Försäkringsstock 575 mill.

Egna fonder 4,2 mill.

Lägsta premier.

Uppllysningar lämnas av sockenkommittéerna och å bolagets huvudkontor, Parkgatan 5—7, Falun.

Om Ni vill ha en billig, verkligt
god

Måltidsdryck

beställ då

Hushållsdricka

på 5 och 10 liters flaskor

från

"ÅNGBRYGGERIET"

FALUN

Möbler

Mattor Gardiner

Stort urval

Låga priser

Aktiebolaget

Axel Johanssons
Möbleringsaffär

Ölandsgat. 5
Stora Torget

Falun

Telefon:
207, 2007 växel